

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ES A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilvtéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.**ELŐFIZETÉSI ÁRAK.**Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,
— évnegyedre 1 frt 50 kr.

Községeknek, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak:egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.**A regale megváltása.**

I.

A regale, vagy saját nevén nevezve a nemesi jog alapján élvezett italmérési kiváltságos jognak megszüntetése, illetőleg annak megváltása mindinkább előtérbe lép. Az ez ügybeni tájékoztatásra vonatkozólag korszerrü, bércezes hazánk egy tekintélyes gazdájának tájékoztató nézeteivel, s így magával a kérdéssel megismérkedni a következőkben:

Az intéző körök ezen megváltást az állami egyedárusági jövedelem miatt siettetik és a kiszivárgott hírek szerint már konkrét tervek is említettnek.

Tudtomra két megváltási módokat fogrog fenn: az egyik a jövedelem bevallása alapján, a másik a községeknek lélekszáma szerint egy bizonyos meghatározott összegnek a tőkésítése által.

Miután a megváltásnál létezni kell csakugyan egy alap-kulesnak, mely az egyéni önző befolyáson kívül álló kell, hogy legyen; így jobbnak a hiányában okkal-móddal a fentebbiek — de szerintem nem külön, hanem együttes és a körülmények kellő mérlegelésével való alkalmazása lehet helyesen alkalmazható — de önállóan, mereven külön-külön általaianosan mindent uniformizálni akaró módon redkivüli méltatlan és egyeseknek önhibájukon kívül tetemes károsodását vonná maga után.

Eltekintve attól, hogy az adót fizető közönség a sulyos terhek mellett alkalmassint az 50-es évektől elkezdve az alkotmány visszaáltaig hazafui érzésnek tartotta nemcsak az adóalap eltitkolását, hanem még az adófizetés megtagadását is; — csak a végrehajtásnak engedve fizetett adót. Ezen hazafui tette annyira szokásává vált, hogy később, midőn a jövedelmi adók bevallása kötelezővé vált és azok magassága az általános jövedelmi pótdóval is tetemesen su-

lyosodott, e szokásnál fogva is nem tartotta bűnnek a valódi jövedelmet be nem vallani; ezért most ő vagy talán jogutódai bűnhődjenek a jövedéki kihágás mérvét túlhaladó tőkevesztésében? Azt hiszem, hogy egy hazafias kormánytól ez nem lenne helyes eljárás és ha már a jövedelem eltitkolót büntetni akarja az állam, ez esetben is, a váltásnál is elég lenne a szabályok értelmében a már el nem évült időre a büntetési összeg leszámítása. De ettől eltekintve a bevallás nem szolgálhat biztos, igazságos alapul, mert nagyon sok esetben önhibáján kívül bűnhődne. Ugyanis Erdélyben legtöbbnyire a birtokok haszonbérbe adásánál a bérlő átvette az egész birtokot, koresma, malom, legelő és mindenféle jogokkal egy meghatározott összegben, kötelezve lévén minden névvel nevezett egyenes-, pót-, és jövedelem adók fizetésére; ennél fogva a jövedelmek bevallása is reá ruházva volt, az illető bérlő természetesen fizetési kötelezettségét apasztandó, nem vallotta be a regale jövedelmeket, hát a tulajdonos szenvedjen-e a bérlő hibája miatt; Igazságos lenne ez? Azon netaláni ellenvetésre, hogy a tulajdonos miért nem ügyelte fel a bérlőt, vagy miért nem kötötte ki, hogy mennyit valjon be és ez okból, tehát mégis ő a hibás! csak az viszonzható, hogy hát olyan tulajdonosok, mint özvegyek, árvák, távollévők, más országban lakók, ügyvédjeire bízva az egész ügyletet, a gyámhatóság vagy ügyvédjeik hibája miatt most lakoljanak; ez sem tehető fel — és miután a bevallás valószínűleg több évekre menne visszafelé és ezen jövedelmek átlaga számítana alapul — igazságos lenne-e, hogy ma X tulajdonos, ki három év óta a megvett birtok koresma-jövedelmét bevallotta — de jogelőde azelőtt soha még megközelítőleg sem vallotta, — e miatt bűnhődjék és a birtok vételénél a regaleért számított tőkét elveszítse?

A szamosvölgyi-vasut részvénytársaság igazgatóságának 1887. évi decz. hó 7-én tartott ülése.

1. Baró Bánffy Dezső elnök azon előterjesztése, hogy a múlt ülésben hozott határozatok végrehajtottak, tudomásúl vétetett. A múlt november hóban az apahida—besztercei vonalrészről különféle czimleten befolyt: 63,820 frt 27 kr., ellenben kiadatott 43,673 forint 08 krajczár és átment 1887-ik december havára 20,147 frt 19 kr. mint pénztári egyenleg. Az üzletigazgató jelentése szerint november hóban következő üzleteredmény éretett el: az összes bevétel volt 23,357 frt 12 kr., s így a múlt év november havi bevétel 850 frt 29 krral emelkedett.

2. Üzletigazgató jelenti, miszerint a deés—besztercei vonal megnyitása alkalmával ideiglenesen kinevezett társulati alkalmazottak — néhányuk kivételével — még mind ez ideig ideiglenesek. Minthogy pedig a mintegy két évvel ezelőtt alkalmazott társulati közegek véglegesítése a társaságnak több kiadást nem okoz, az illetőkre nézve pedig — kik eltöltött 2 szolgálati évük alatt ugy szakképzettségük, mint szorgalmuk s jó magaviseletükkel megelégedését kiérdemelték — a nyugdíjintézeti tagság előnyét biztosítja, bátorodik javasolni, miszerint a tek. igazgatóság az érdekelteket jelenleg még ideiglenes minőségű alkalmazottakat véglegesíteni méltostassék. Kellemes kötelmének tartja egyuttal jelenteni, hogy ugy Haás Pál deési, mint Korányi Izó szamosujvári állomásfőnökök nagyobb állomásokra történt áthelyezésük ideje, azaz az egy évi próbaidő alatt tanujelét szolgáltatták ugy szakképzettségük, mint megbízhatóságuknak, az általuk kiérdemelt állomásaikkal systemizált évi járandóság engedélyezését kéri. Teljes elismerésének kifejezése mellett hozza végre a t. igazgatóság tudomására, miszerint Lustig Károly a leszámoló hivatal vezetője és ellenőr felelőség-terhes kötelességének mindenkor teljes igyekezettel iparkodott megfelelni, ebből kifolyólag bátorodik ajánlani, miszerint az igazgatóság Lustig Károly el-

A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.**Házasság szórakozottságból.**

— Humoresk. —

(Vége.)

Az említett események után következő harmadik napon Zizuly Krisztina kisasszony megérkezett Veszprémből. Az első, a mit bejövetelekor megpillantott, a „Növénytani Szemle” utolsó száma volt.

— Ah! itt van a Szemle, kiáltá a kisasszony ragyogó arcczal nyulva az asztalon fekvő könyv után. Mit látok! Végre valahára mégis hoztad Verebessy cikkét.

— Hát nincs e számban érdekesebb valami, hogy szemed épen e semmirevaló dolgozaton akad meg, kérdé a professor homlokát összeránczolva.

— Semmirevaló? Atyám, máskor nem ezen véleményemmel voltál e szép dolgozat iránt. Pedig milyen érdekesen írja le a növények alvását, a fény, lég, hőség hatását a virágokra, a glukos féle cukor...

— Micsoda? Te ismered e cikket? Te! S egy szóval sem emlitted e szemtelenséget —

— Atyám felelé a kisasszony elhalványulva nem értelek.

— Hol olvastad e cikket, melyik lapban?

— Hol olvastam? Ejnye papa, hiszen te magad olvastad fel nekünk a kéziratból.

— A kéziratból?

— Igen, tudod a télen, mindhárman együtt voltunk a dolgozó szobádban, előtted volt a kézirat. —

A professor felállott és zsebkendőjével igyekezett letörölni az arczáról lecsepegő verejtéket.

— Kunigunda! Borzasztóan kompromitálva vagyunk. Igen, igen, ezerszer igen. Mintha most is látnám, ott ültél te, emitt Krisztina és én Dr. Zizuly Aladár, professor, a jelen század legnagyobb számara, magam tettem e cikket a közlendő sorába. De ekkor közbejöttek azon körülmények... Krisztina... De hisz már gondolhatod a többit. A kéziratot mindjobban beljebb dugtam asztalfiókomban. Oh, oh, oh! Kunigunda! Krisztina! Becsületem elveszik, hirnevem elenyészik, lapomat megvetik. Tegnap adták a kéziratot nyomdába, holnap megjelenik a lap, holnapután Verebessy pert indit ellenem becsületsértés miatt.

Ezzel a professor ur megint szalad az íróasztalhoz, megírja Bugacinak borzasztó tévedését és kéri őt, tegye valahogyan jóvá hibáját, mert különben elveszti az esztét. S csakugyan közel

volt a tanár ur hozzá, a mit az a tette is bizonyít, hogy a levelet aztán nyomban le is öntötte porzó helyett tintával; hogy újra le kellett másolnia, az még nem lett volna oly baj, mint az, hogy odalett a vakító fehérségű asztalterítő, meg az uj pepita-nadrág...

Négy nappal később levél érkezett Dr. Bugacitól. A levélben az volt, hogy a plagiator leálezázása óriási feltűnést keltett és félni lehet, hogy az eset valamennyi lapon keresztül megy. Azután írja, hogy Dr. Verebessy szabad választást enged egy pisztolypárbaj, vagy egy másik elégtétel között...

Hogy miben állott volna ezen „másik elégtétel”, azt nem tudom, annyi tény, hogy két hétre a fentebbi események után a következő hymenhirt olvastam a „Budapesti Hírlap”-ban!

„Dr. Verebessy Sándor, derék, fiatal tudósunk eljegyezte Zizuly Krisztina kisasszonyt, Zizuly Aladár tanár bájos leányát.”

Több mondani valóm nincs, de annyit meg kell említenem, hogy a „Növénytani Szemle” azon két száma, melyben Zizuly professor ur nyilatkozata meg ellennyilatkozata megjelent, mint becses ereklyék, még most is ott tekszenek Dr. Verebessyné íróasztalának egyik titkos fiókjában, a menyasszonyi koszoru és fátyol mellett...

Veszprémi Soma.

lenőr fizetését 1888. évi január hó 1-től számítandólag 100 forinttal emelje. Igazgatóság üzletigazgatónak azon javaslatához, hogy a már két év óta a társulat szolgálatában álló társulati közegek ez alkalommal véglegesítenek, készséggel hozzájárul, valamint a fennírottaknak előléptetését illetőleg is. Ugy szintén tudásul vétetett, hogy az üzletigazgató az időközben megüresült pályázói szolgálatokat ideiglenesen megbízható napibéres pályamunkásokkal töltötte be. Ezek után tárgyalatott a szabadjegyek engedélyezése 1888. évre.

3. Üzletigazgató előterjeszti Rohlich E. beszerzői szállítónak beadványát, melyben jelenti, hogy a folyó évben magára vállalt 250 kocsi-akomány fát elszállította s most újabb szállítási díjkezdvezmény engedélyezését kéri. Kifejezi abbeli reményét, hogy már a jövő évben tevékenységének nagyobb jelét lesz képes felmutatni, a mennyiben azon fáradozik, hogy a fakeskedést úgy a vidékről, mint Bukovinából Beszterczére vonja és a faanyagok szállítását a vasutnak megnyerje. Igazgató igazgató indokolt javaslatát elfogadja s ahoz képest Rohlich E. szállítónak évi 800 waggon puhafa szállítása után a beszerző—kolozsvári vonalrészén kocsiakományonként az érvényben lévő díjtételből 7 frt díjmérséklést vissztérítés útján engedélyez, míg az előszállítványokra kért díjmérséklést meg nem adja, elrendelvé, hogy az engedélyezett díjmérséklés szabályszerű módon kihirdetessék. Elnökség javaslatára továbbá Rohlich E. szállítónak — tekintettel eddig szerzett érdemeire s azon reményben, hogy tevékenységével a vasut forgalmának emeléséhez a jövő évben igyekezni fog a lehető legnagyobb mérvben hozzájárulni, — egy II.-od osztályú évi szabadjegyet engedélyez, annak kiállítását és kiadását egyuttal elrendelte. Ezután ellátott Reményik Károly díjmérséklés engedélyezése iránti kérelme is.

4. Végezetre jelentetik, miszerint az apahida—deési vonalrész pénztárába f. évi november hóban törzsrészvény-hátralék címletén befolyt 81 frt 38 kr. s hátralék maradt 1887. december hó 1-én 4568 frt 74 kr. A deés—beszterczei vonalrészről pedig befolyt f. évi november hóban 473 66 kr. s hátralék maradt 1887. december hó 1-én 17,270 frt 81 kr. Midőn igazgatóság e jelentést tudomásul veszi, elnök előterjesztésére egyuttal elhatározta, hogy mindhárom társulati jogtanácsos felhivandó, hogy az évfordulat alkalmából a kezeiken lévő peres ügyek jelen állásáról részletes kimutatást készítsenek és üzletigazgatósághoz beterjesszék, mely kimutatásban minden ügydarab után az ok is megjelölendő, a mely miatt a per még befejezhető nem volt, vagy annak befejezését hátráltatja.

Ezzel a napirend kimerítettén, az ülés befejeztetett.

xxx.

Tekintetes Szerkesztő ur!*)

Becses lapjának „Sajóvölgye“ című közleménye a maros—ludas—beszterczei helyi érdekű vasut vállalatáról szószerint ezeket írja:

„A vállalkozó cég egy francia társaság, mely — a mint mondják — a bukás szélén áll. Hogy a dolog nem jól ment, gyanítható onnan, hogy a napszámok kifizetése egy vagy két hetenkint mindig csendőrségi asistentia mellett történt.“

A közvelemény érdekében szükségesnek tartom a tulajdonképeni tényállást az igazság korlátai közt következőleg előadni.

Az igaz, hogy a maros-ludas beszerzői helyi érdekű vasutat építő társaság egy francia cég, de mivel e cég 20 millió forint alaptőkével rendelkezik, ez összeggel elengedőleg garantirozza; miből kifolyólag holmi mende-monda után biztosra azt írni, miszerint a bukás szélén áll, nem nevezhető egyébbnek, mint elfogultságnak.

Ami pedig a fizetéseknel használni szokott csendőrségi asistentiát illeti, — melyről a cikk-író a dolog nem jól állását gyanítja, — nem onnan ered, hogy talán elegendő pénz nem lenne a munkások kifizetésére; de azért vétetett igénybe — s talán továbbra is igénybe fog vétetni, — hogy az ily esetek alkalmával több részeg ember által előidézni szokott rendetlenségek megakadályoztassanak.

*) Az ügy érdekében közöltük a helyreigazítást s nagyon örvendénk, ha az itt közlöttnek valóknak bizonyulnának. A csendőrségi közbejvetelre nézve mi egyéb okot hallottunk. Alkalmadtán e tárgyra még visszatérünk, Szerk.

Végül megjegyezve, miszerint a vonal MarosLudastól Nagy-Czég-Budatelke állomásig már a közforgalomnak is átadtván, biztosra vehető, hogy az esetben, ha a munkálatoknak az idő kedvez s oly szorgalommal építhetni mint eddig, 1888. február végéig, esetleg március elején átadható lesz a közforgalomnak.

A maros-ludas-beszerzői helyi érdekű vasut vállalata röviden előadva így áll; minek köz tudomásra hozatalát alázatos tisztelettel kérem a tekintetes Szerkesztő urtól.

Melyek után alázatos mély tisztelettel maradok

Sajó-Kereszturon, 1887. decz. 28.

kész szolgálja:

Suba Zsigmond.

Nyilvános számadás és köszönet.

A deési jót. nőegylet által a szegények karácsonyi ajándékára eszközölt gyűjtéshez kegyesen adakoztak és pedig:

I. Ruha- és ételneműekben;

Péterffy Zsigmondné, Roth Pálné, Voith Gergelyné, Nyárádi Izsákné, Govrik Ferenczné, Krémer Samuelné, Scheirich Jánosné, Tamási Gyula, Weér Györgyné, özv. Weér Zsigmondné, Demeter Béláné.

II. Pénzben:

Weér Zsigmondné 2 frt, Voith Gergelyné 2 frt, Szarvadi Pálné 1 frt, Bónis Árpád 50 kr. Nik Ferenczné 1 frt, Mann Gáborné 1 frt, Kiss Jáné 1 frt, Pál Istvánné 1 frt, özv. Veres Lászlóné 1 frt, Rákóczi Sándorné 1 frt, Munteanu Ágostonné 1 frt, Hoszu Lászlóné 1 frt, Pap Jenőné 1 frt, Kabos Sándorné 1 frt, dr. Mihály Tivadar-né 1 frt, dr. Hankó Ödön 1 frt. Hatfaludi Józsefné 1 frt, Incze Kálmánné 1 frt, dr. Almay Ferenczné 1 frt, Tatrossi Sándorné 1 frt, Kozma Döme 1 frt, Deési Kisegítő Pénztár 2 frt, Tatrossi Ferencz 1 frt, Tüzes Karácsonné 1 frt, dr. Kovács Sándorné 1 frt. Kiss Mihály 50 kr., Veis Petz Ida 1 frt, Battyk Mária 50 kr., a Deési Takarékpénztár 4 frt, Bruszt Ignáczné 1 frt, Ferencziné 1 frt, Lészai Lászlóné 1 frt, Kuliczka Ernőné 1 frt, Decsi Auguszt 1 frt, Valaki 50 kr., Haász 50 kr., Katona Istvánné 2 frt, Szörösei Elekné 1 frt. Az újévi üdvözlét megváltására adakoztak és pedig:

Weér Zsigmondné 1 frt, Krémer Samuelné 1 frt, Voith Gergelyné 1 frt, dr. Gajzágó Lászlóné 1 frt, Nik Ferenczné 1 frt, Pál Istvánné 1 frt, Papp Jenőné 1 frt, Roth Pálné 1 frt, Kabos Sándorné 1 frt, Demeter Béláné 1 frt, Incze Kálmánné 1 frt, Tatrossi Sándorné 1 frt, Tüzes Karácsonné 1 frt, Kovács Samuné 1 frt, özv. Nyárádi Izsákné 1 frt, Kászonyi Jenőné 1 frt, Katona Istvánné 1 frt, Szörösei Elekné 1 frt, Tüzes Karácson 1 frt. Dr. Kovács Sándorné 1 frt.

Mely kegyes adományok — midőn köszönettel nyugtáztatnak — megjegyeztetik, hogy az egybegyűlt kegyes adományokból 39 tanuló gyermek láttatott el téli ruházattal és 80 szegény részesült élelmi szer és ruhanemű ajándékban.

Tüzes Karácsonné,
e. titkár.

IRODALOM.

— **Előfizetési fölhívás** a Kolozsvárt megjelenő „Erdélyi Híradó“ politikai, társadalmi és közgazdasági napilapra, megjelenik naponként — az ünnepek és vasárnapok kivételével — egy nagy iven. Az ország legrégibb és legszellemesebb élelplapját, a „Borsszem Jankó“-t ingyen mellékel gyanánt adja. Előfizetési ára a „Borsszem Jankó“-val együtt félévre 8 frt. Az előfizetési díjak legezlszerűben posta-utalványon küldendők be. Előfizethetni különben minden postahivatalnál.

— **„Képes Családi Lapok“**, a magyar művelt családoknak e kedvencz lapja 1888. évi január hó 1-től dr. Murányi Árminnak tulajdonába ment át. A „Képes Családi Lapok“ tíz évi fennállása óta irodalmi tényezővé küzdött fel magát a magyar szépirodalmi lapok társaságában s hogy az új kiadó-tulajdonos birtokában sem fog leszálani arról a szellemi magaslatról, a melyet eddig elfoglalt, sőt hogy emelkedni fog: erre nézve elég kezességet nyújt dr. Murányi Ármin ur neve, a ki a „Magyar Háziaszony“-nak is páratlan len-

dületet tudott adni és Brankovics György, a ki az új tulajdonos alatt is szerkesztője marad a „Képes Családi Lapok“-nak s a kit nemcsak mint publicistát, hanem mint szépirodalmi író és szerkesztőt igen előnyösen ismer a magyar olvasó közönség. A művelődésnek, az izlésfejlesztésnek s az érzelemnemesítésnek kitűnő szolgálatokat tevő „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára: egész évre 6 frt félévre 3 frt. Az előfizetések a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatalába, Budapest, V. ker. Nagykorona utca 20. sz. küldendők. E gyönyörű képekkel ellátott legterjedelmesebb, tartalmilag leggazdagabb s legolcsóbb szépirodalmi hetilapot ajánljuk olvasóink pártfogásába.

— **Megjelent** a második évfolyam 1-ső szám „Armenia“ magyar-örmény havi szemléből. Felelős szerkesztők és kiadó-tulajdonosok: Govrig Gergely és Szongott Kristóf. Előfizetési díja egész évre 4 frt, félévre 2 frt. Előfizetések folyvást elfogadtatnak. Minden küldemény a szerkesztőséghez Szamosujvárra intézendő. Aze évi szám dús tartalma a következő: Dr. Simay János: XIII-ik Leó pápa és az örmény egyházi viszonyok (képpel). Dr. Molnár Antal: Negyven év előtt. Fárao Simon: A szépvízi örmény-telep. Márkovich Jakab: Tigrán. Szongott Kristóf: Az örmény irodalom jelene Törökországban. Cselingerián Jakab: Uj-év és Karácsony Örményországban. Govrig Gergely: Agathangelos történelemlíró. Sz. K.: Egy beszéd és az örmény-görög-latin vámegeyesület. Avedik Lukács: A római örmények. Ezután jönnek kisebb közlemények. S végül mi ujság az örményvilágban? Ajánljuk a közönség pártolásába, mint egy oly szaklapot, mely a testvérváros lakóinak multjával és jelenével alaposan foglalkozik, azon hazánkfiaival, kik velünk osztják örömeiket és fájdalmaikat.

VEGYESEK.

— **T. Olvasóinkat**, kik előfizetési pénzzel, vagy hirdetési díjakkal vannak hátralékban, úgy azokat, kiknek előfizetése lejárt, — tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat beküldeni, s illetve előfizetéseik megújítani sziveskedjenek.

— **Megyénk közigazgatási bizottságának** e hó 5-én tartott üléséről a tudósítást jövő számmunk fogja hozni.

— **Uj év első napján** az egyes hivatali testületek főnökök vezetése és szószólása mellett tisztelegtek megyénk főispánjánál. A megyei tisztikar megjelenvén először Szarvadi Pál kir. tan. alispánnál, itt Placintár Ödön rövid, meleg beszédben kívánt boldog újévet; az alispán biztositá tiszttársait, hogy mint eddig, úgy ezután is jóindulatu baráti érzéssel fog irántuk lenni. A lelkesült éljenzés elhangzása után maga az alispán vette át a tisztviselők vezetését és beléptek a főispánhoz. A beállott új év alkalmával kéri a szónok a felség iránt való változatlan hűség és hódolat kifejezését a trón számolyáig juttatni és a báró főispánnak megköszöni eddigi hajlamát, kéri azt jövőre is, boldogságot kívánva egész családjára. A főispán megköszöni a kitüntető figyelmet s szívből viszonzza a legjobb kívánságokat. Mindkét beszédet élénk éljenzés követte.

— **A „Deési Polgári Olvasókör“** a minden évben tartani szokott ugynevezett „polgári bál“-ját 1888. évi február hó 28-án fogja megtartani az „Angolhoz“ címzett szálloda ujonnan átalakított nagytermében. Az erre szóló meghívók a napokban szét is fognak küldetni.

— **A jassii hírlapok** szerint a katonaköteles osztrák-magyar alattvalók értesítést kaptak, mely szerint legyenek készen, hogy 48 óra alatt — esetleges felhívás esetén — hadtestöknél legyenek.

— **A korcsolyázó-egylet** tagjai napról-napra szaporodnak. Beiratkozásokat elfogad az egylettítkárja Glaser Simon.

— **A korcsolyázás** — a zordon tél e szabadbani kedélyes elszóródásának ez évadban az időjárás nem igen kedvezett. A kora hideg, talpraállítá az illető közönséget, s már hatalmas falragaszok hirdették is izmos betűkkel a megnyitás zajos ünnepét: midőn a „nap“ ő fensége felöltve langyos sugarait, nyájas tekintetere a gyenge jégpálya felolvadt. Most pedig az aczélemény jég sima tükrétől a metsző hideg tartja távol a korcsolyahősök seregét.

— **Kompf Iván** polgártársunk, kinek Zoltán nevű fiát dühös kutya marta meg, Párisból e hó 5-én érkezett vissza. A mint mondja 15-ször oltotta be Pasteur és az infecziált testen szokásos jelenségek nem mutatkoztván, fia egészségi állapota iránt teljes megnyugvást nyert.

— **Hazafi Veral János** a helybeli iparos-ifjak önképzőkörének 2 frtot adományozott és e mellett ma a kör helyiségében díjtalan szavallatot tart. Hazafias áldozatkészsége nem szorul dícséretre.

— **Időjárásunk** az esztendő beálltával zordon fagyra változott. Az év második napján már huszonnégy fok volt a hideg s bárha egy pár fokot szállott, de folytonosan metsző hideg van mely annál inkább feltűnő vidékünkön, mivel kevés a hó, alig hat hüvelyk vastag. A Szamos átfagyva, vastag jég borítja. Madarak megfagyva találatnak s nem egy utasnak esipte meg fülét, lábát a metsző hideg.

— **Farsangi mozgalmak.** Alig mult el az Advent, már is a farsangra gondolunk, különben jobb is az újévbe vig kedélylyel beleélni magát az embernek. A korcsolya-egylet bálja lesz az első, mely az elite bálok sorát megfogja nyitni. Lesz a kultur-egyletnek, a deési társalkodónak, a kereskedő ifjuságnak stb. Utóbbiról halljuk, hogy a Bethlenben építendő kath. egyház javára fog rendeztetni. A cél mindenestre szép, csak-hogy távoli! Dátumokat még nem közlünk mert Terpsichore hivei mint tudjuk rendesen ingadozók szoktak lenni.

— **Kéménygyulladás.** Az új esztendő első napja délelőttjén, midőn a hivek nagy száma a világ urától áldást volt kérendő, a ref. templom közelében a Horváth féle ház egy kéménye kigyult. A terjedelmes kémény üregében megszorult korom-füst nagy fekete tömegben emelkedett a magasba. Egy negyed óra mulva a szurkos korom kiégett, könnyű pillékben hullott szét, a mely. hosszú időn át rakodhatott le a kémény falaira. Ez alkalommal eszünkbe jut azon eljárás, midőn a városi hatóság minden hónapban közegei által az egész városban vizsgálatot tartott a tüzelők tisztítása tekintetéből, mely által ellenőrizték egyfelől a lakók mulasztását, másfelől szemmel kísérték a kéményseprők lehető felületes eljárását.

— **Bál Szamosujvárt.** Folyó hó 21-én a szamosujvári ifjuság jótékonycélu hangversennyel és felolvasással egybekötött bált rendez. — Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Egy budapesti kereskedő** városunkban egy egész waggon gyümölcsöt vásárolt össze, az ország fővárossába szállítva; régi vékáját 80—100 kron fizette. A ponyik mellett különösen a törökbálintot kedvelte.

— **Báró Sennyei Pál** országbíró, a főrendiház elnöke január 3-án Budapesten meghalt. Az összes lapok terjedelmes cikkeket szentelnek az elhunyt országbíró emlékének.

— **Lohánymonopolium.** A január 8-án életbelépő új dohánygyedárusítási törvény keresztülvitelére vonatkozó terjedelmes rendeletek és utasítások a pénzügyminiszterium által már véglegesen megállapítottak és a közelebbi hét folyamán közzé fognak tétetni.

— **A magyar fegyvergyár.** A magyar fegyvergyár ügyének végleges szerződéssel való elintézése céljából január hó 1-ső napjaiban értekezlet volt a honvédelmi miniszteriumban, a melyen mind a vállalkozó cégek képviselői, mind az illető miniszteriumok megbízottai jelen lesznek. Az előleges tárgyalások ez ügyben már annyira előhaladtak, hogy a januári konferenciából az ügy teljes megoldása várható.

— **A katonai intézkedések.** Azon tanácskozások folytán, melyek Bécsben az orosz csapatmozgalmak miatt tartattak, a hadügyminiszternek fölhatalmazás adatott körülbelől tíz milliónyi hitel igénybe vételére, hogy a legszükségesebb intézkedések a mi részünkről is megtörténjenek. Ez intézkedésekre vonatkozólag közelebbről úgy a magyar, mint az osztrák kormány előterjesztéseket fognak tenni a parlamenteknek.

— **Szavak és tettek** sehogy sem akarnak összhangzásba jutni a külügyi bonyodalmas kérdésben. A csár közelebb állítólag azt mondta: „Nem akarok háborút Németországgal és még kevésbé Ausztria-Magyarországgal.” De kormányának intézkedései egészen másra mutatnak. A sa-

patok felvonulása Galiczia és Pozen felé egyre tart. Arra a hírre, hogy Oroszország nem kap több kölcsönt, azt felelik, hogy nem is keresett, mert a pénzügyminiszter 134 millió rubelnyi készpénzzel rendelkezik. Egy berlini távirat szerint pedig komoly jel az, hogy Oroszország többé egyáltalában nem bocsátkozik a bolgár kérdés tárgyalásába; ezt arra magyarázzák, hogy nem is keresi többé az alkudozást, hanem tavaszkor megkezdí az akeziót. A kölni lap azt írta; ha az orosz megtámadja Ausztria-Magyarországot, szemben fogja találni magával Németországot, mely szövetségését nem engedi kitenni a legyőzetés veszélyének. Ha pedig így áll a dolog, ki hihetné, hogy a muszka neki rohan a falnak.

— **Egy szó miatt nagy kár.** A bécsi börzén nagy volt a riadalom, mivel Tisza Kálmán ujévi beszédének egyik legfontosabb mondatát hibásan egy kis, de fontos szó hijjával sürgönyözték meg Bécsbe. A kormányelnök azt mondta: „Nem csatlakozik azokhoz, kik a háborút küszöbön levőnek látják.” A sürgönyből ép a „nem“ szó maradt ki. Nosza volt ijedség. Ha Tisza küszöbön látja a háborút, akkor már itt van. Estek a papírok, nagy kárt szenvedt sok érték. Persze később megérkezett a helyreigazítás, de akkor már sokan estek át az ijedtségen és káron.

— **Az orosz-galicziai határon** olyan dolgok történnek, mintha máris háboruban állnánk az északi szomszédal. Az orosz kormány a legbrutálisabb módon űzi ki az orosz határkerületekben évek óta csendesen lakó osztrák alattvalókat. Az

utóbbi két hét alatt nyolczvanhat családot tolonczoltak át Galicziába. A kik a hidegtől és fáradtságtól összerogytak az uton, azokat a katonák puskatussal kényszerítették a menetelre; mikor pedig végre eljutottak a határállomásra, itt a vámhivatal főnöke elszedte utolsó filléroket is, aztán kiűzte őket Galicziába. Hogy a szerencsétlenek kaphatnak-e valaminő elégtételt és kárpótást, kérdéses.

— **Apró hírek.** Tisza Kálmán kormányelnök Bécsbe ment pár napra b. Fejérvári Géza honvédelmi miniszterrel, Weckerle Sándor és Tarkovics József államtitkárokkal. — **Nagy kitüntetés** híre érkezett Berlinből. Azt írják, hogy Vilmos német császár a vörös sas-rend nagykeresztjével diszitette fel Tisza kormányelnököt. E kitüntetés jelentőségét nagyban növeli az idő is, melyben történik. A börze jó kedvvel fogadta e hirt, mert e tényben monarchiánk és Németország közti szövetség ujjabb megerősítő bizonyágát látja, már pedig mennél erősebb ez a szövetség, annál jobban lehet bízni a béke fenntartásában. — **Rendkívüli hideg** uralkodik Galicziában is, Krakkóban a hőmérő hétfőn 23 fokot mutatott Reamur szerint. — **A csár** a pápát Gacsinából decz. 31-ről, táviratilag üdvözölte. — **A lengyelek** Londonban újra mozognak, az ott egyszer már fönnállott, de szétbomlott lengyel történelmi társulatot újra megalapították. — **A szerb skuptina** 120 szavazattal 64 ellen megszavazta a kormány által kívánt 20millió kölcsönt. — **Az országos tanszermuzeum,** e házagpótló intézmény kibővítését tervezik.

Hivatalos Rész.

Az elveszett és másodlat kiadása által megsemmisített tanítói oklevelek jegyzéke.

Folyó szám	A másodlatot nyert tanító neve	Az eredeti okmány száma és kelte volt	A másodlat kiállltatott	A közlő miniszteri rendelet száma
1	Kaiser Józsa	a budapesti V. ker. áll. polg. tanítónőképezdétől 1880. jun. 29. ¹⁶ / ₁₈₈₀ sz. a.	1887. febr. 28. tanképesítő oklevél.	1104 ² / ₁₈₈₇ .
2	Rác Borese	a szabadkai állami tanítónőképezdétől 1880. junius 29. 11. sz.	1887. ápr. 12. 68. szám. tankép. oklevél.	16106 ¹ / ₁₈₈₇ .
3	Tangl Endre	a győri róm. kath. tanítóképezdétől 1881. május 26. 153. sz. a.	1887. febr. 11. 109. sz. tankép. oklevél,	16103 ¹ / ₁₈₈₇ .
4	Tóth Gyula	a kalocsai róm. kath. tanítóképezdeből 1869. augusztus 1. ¹⁰ / ₂₂₁ sz. a.	1887. április 3. 39. sz. tanképesítő oklevél.	16103 ¹ / ₁₈₈₇ .
5	Kelemen János	a kassai róm. kath. tanítóképezében 1880. május 28-án ⁸⁸ / ₁₈₈₅ sz. a.	1887. április 24. 70. sz. a. tankép. oklevél.	17226 ¹ / ₁₈₈₇ .
6	Dimitrievits Szallai Viktória	a szabadkai állami tanítónőképezdétől 1884. szept. 27. 3. sz. a.	1887. május 3. 96. sz. a. tankép. oklevél.	18846 ¹ / ₁₈₈₇ .
7	Singer Janka	a budapesti állami tanítónőképezdétől 1875. október 23. 24. sz. a.	1887. junius 26. 24. sz. a. tankép. oklevél.	26900 ¹ / ₁₈₈₇ .
8	Deutsch Imre	a budapesti állami tanítóképezdétől 1873. augusztus 1-én 2. szám a.	1887. július 3. 2. sz. a. tankép. oklevél.	27646 ¹ / ₁₈₈₇ .
9	Zappner Sámunl	a budapesti állami tanítóképezdétől 1871. márczius 30. 3. sz. a.	1887. július 8. 3. sz. a. tankép. oklevél.	29286 ¹ / ₁₈₈₇ .
10	Morgenstern Jak.	a budapesti állami tanítóképezdétől 1871. október 6-án. 18. sz. a.	1887. aug. 14. 18. sz. a.	33694 ¹ / ₁₈₈₇ .
11	Schenk Jakab	a budapesti polgári tanítóképezde 1876. junius 26-án 451. sz. alatt.	1887. július 28. — 451. sz. a. polg. tanítókép. II. évfolyami bizonyítvány.	31738 ¹ / ₁₈₈₇ .
	Schenk Jakab	a budapesti polgári tanítóképezdétől 1878. junius 30-án, 51. sz. a.	1887. július 28. — 51. sz. a. történettudományi köri képesítő okmány.	„
12	Paulovits Erzsébet	a bajai állami tanítónőképezdétől 1882. augusztus 16-án. 521. sz. a.	1887. augusztus 10. 372. zz. a. magyarnyelvi tanképesítő oklevél.	32545 ¹ / ₁₈₈₇ .
13	Krocsák Blanka	a budapesti tanítónőképezdétől 1883. junius 25-én, 7. sz. alatt.	1887. aug. 6. 7. sz. a. ipartanítónői oklevél.	35661 ¹ / ₁₈₈₇ .
14	Szilágyi (Schettel) József	a szathmári róm. kath. tanító képezdétől 1867/s. tanévben.	1887. szept. 23. 75. sz. a. tankép. oklevél.	39085 ¹ / ₁₈₈₇ .
15	Szilágyi József	a budapesti tanító-képezdétől 1881. junius 6-án. 40 szám alatt.	1887. szept. 26. 40. sz. a. tankép. oklevél.	39652 ¹ / ₁₈₈₇ .
16	Mihalovits Mikl.	az ungvári tanító-képezdétől 1870/1. 8. sz. a.	1887. okt. 5. 310. sz. a. tankép. oklevél.	44480 ¹ / ₁₈₈₇ .
17	Fischer Márk	a budapesti tanító-képezdétől 1885 július hóban. 23. szám alatt.	1887. nov. 28. 23. sz. a. tanítóképezdei bizonyítvány.	48457 ¹ / ₁₈₈₇ .
18	Slezinger Adolf	a budapesti tanító-képezdétől 1858, junius 28. 14 sz. a.	1887. nov. 28. 14. sz. a. tankép. oklevél.	48258 ¹ / ₁₈₈₇ .

M. kir. belügyminiszter.

Sz. 18,506. utl.

Körrendelet.

Tapasztaltatott, hogy a külföldre szóló utlevél ajánlati táblázatok kiállítása s azok felterjesztése alkalmával az előirt szabályszerű alaki eljárás számos esetben be nem tartatik és ezáltal a külföldre szóló utlevelek itteni kiállításánál követendő ügykezelés is felette megnehezítettetik.

Hogy ezen nehézségek a szabályszerű alaki eljárás pontos betartása által jövőre elháríttassanak: felhívom a törvényhatóságot, hogy e tekintetben jövőre az alább jelzett eljáráshoz szigorúan alkalmazkodjék, illetőleg annak pontos betartására a hatósági közegeket utasítsa:

1. A táblázatok hivatalos magyarnyelven és olvashatóan állítandók ki.

2. A táblázatban előforduló minden egyes egyén vezeté- és keresztnéve teljesen kiirandó, még pedig először a vezeté- s utána a keresztnév.

3. A mennyiben utitársul csak családtagok vehetők fel, ezeknek életkora és az utlevél kiállítása iránt folyamodóhoz való családi viszonya megjelölendő.

4. Az utlevél kiállításáért járó illeték folyamodó állása illetve foglalkozásához mérten és pedig: birtokos, magánzó, hivatalnok, színész, kereskedő, utazó, úgynök, tanár vagy tanító, földész, fuvaros, gazda, nevelő, kereskedősegéd, ház- záló, zenész, pinczér, iparos-mesterek s általában önálló, keresettel bíró egyénektől 2 frt, ellenben napszámos, munkás, szolga, cseléd, sodronyos, iparossegéd, varrónők vagyis olyan egyénektől, kik napi-kereset után élnek: 20 kr.

5. Több egyénre vonatkozó utlevél-ajánlat felterjesztése alkalmával a mellékelt minta szerint készítendő táblázat használandó.

6. Az illetékek csomagolva készpénzben terjesztendők fel.

7. Amerikába utazni kívánó egyének utlevél kiállítási folyamodványai csak azon esetben terjesztendők fel, ha az utazás elkerülhetlen szükségét tekintetbe vehető tények igazolják.

Egyedül munkakeresés céljából kiutazni

szándékozó egyének, különösen napszámosok és iparos-segédok, utlevél elnyerhetése iránt kérvényükkel elutasítandók.

8. Oroszországba utazó egyének utlevelei az itteni orosz ügynökség által láttamozandók, különben a határon visszautasításnak vannak kitéve.

A láttamozási díj 85 kr.

Izraelita hitfelekezetű egyének pedig Oroszországba való utazásukra előbb az orosz kormány engedélyét tartoznak kieszközölni, mely czélból az orosz belügyminiszteriumhoz Szt.-Pétervárott benyújtandó kérvényükben az utazás czélja s tartalma megjelölendő s azokhoz bélyegilleték fejében 1 Rubel 20 copek pénz vagy ennek megfelelő értékű bélyegjegyek csatolandók.

9. Végre az utlevelek kiadhatása tárgyában — különösen a távirati uton — innen be- követelt véleményes nyilatkozatok a lehető leg- gyorsabban felterjesztendők.

Budapest, 1887. december 12-én.

A miniszter helyett:

Beniczky, s. k.
államtitkár.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

HIRDETÉSEK.**Korcsmajog.**

Alólírt részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint Nagydevecser községében 80 korcsma napból álló korcsmajog, — az országut mellett lévő fogadó házzal — és ennek közelében lévő 6—8 holdnyi kaszáló réttel 1888. év április 24-től három évre előnyös feltételek mellett bérbe kiadandó. Értekezhetni lehet alólírottal 1888. év február 5-ig Nagy-Devecseren.

(4)2—3

Orbok Mózes.

Sz. 9169.—1887.

(12)1—2

Árverezési hirdetmény.

A deési kir. törvényszéknek folyó évi 5482. polg. számu végzése folytán alólírtt főszolgabíró által ezennel közhirrre tétetik, miszerint az ilondapataki közbirtokosság tulajdonát képező tömegesített italmérési jog az árverezés határnapjától kezdődőleg 3 egymásutáni évre a legtöbbet ígérőnek Ilondapatakán a község házában 1888. évi január hó 26-án tartandó nyilvános árverezésen haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ár egy évre 100 frt, mely összegnek 10%-át árverezni kívánók az árverezést megelőzőleg kiküldött árverező biztos kezeihez bánatpénzül letenni tartoznak.

A részletesebb árverezési feltételek a nagy-ilondai járási főszolgabírói irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

A járás főszolgabírájától.

Nagyilondán, 1887. december 29.

Berzenczei, főszolgabíró.

Eladó ó-bor.

Ezer liter 1883-iki tokai kitünő ó-bor 140 literes hordócskákban

eladó.

Értesítést ad: a kiadóhivatal.

Dr. Perl József
fogorvos

Kolozsvárról e hó 10-én Deésre
érkezik s az Európa szállodában
e hó 14-ig fog rendelni.

(13)1—1

Szamosujvárt 1888. január 1-től

**„Szamosujvári Takarékpénztár
részvénytársaság”**

(12)3—3

czég alatt

30,000 o. é. frt teljesen befizetett alaptőkével
egy új pénzügyintézet nyitattik meg,

mely **elfogad betéteket** 10 frttól 1000 frt-ig 5%-ra, 1000 frton felül 4½ %-ra; **kölcsönöket** ad személyes hitelre, kézi- és bekebelezett jelzálogra. **Hivatalos óra** a vásár- és ünnepnapokat kivéve mindennap délelőtt 10 órától 12-ig.

A szamosujvári takarékpénztár
részvénytársaság igazgatósága.

**Haszonbérbe kiadó
birtok.**
A kékesi járásban az aranyos-
szent-miklósi határon szántó, kaszáló és legelőből álló 300 hold nemesi birtok, korcsmár-
lasi joggal több évre haszon-
bérbe kiadó. Értekezhetni Ha-
ragai Antalnál Szamosujvárt,
(a főtéren.)
2-48

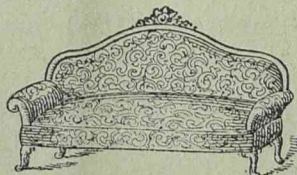
Kiadó szállás.
A Nagy-Király-utczában a Gáliszer-féle ház
bérbe kiadó.
Értekezhetni orvos Simon Lajossal.
(14)1—1

MINDENNEMÜ BUTORBERENDEZÉSEK.

Alólírott van szerenősem a n. é. helybeli és vidéki közönségnek tudomására hozni, hogy:

ELSŐ DEÉSI BUTORRAKTÁR

ezég alatt fennálló butorraktáromat megnagyítottam, hol is mindennemű butorok, u. m.: szalon, ebédlő és hálószobák berendezése, valamint különleges gálántré butorok a legjutányosabb árak mellett. Tömör fából hajlitott székek, diófa- és aranykeretű tükrök, képek; nemkülönbön csakis raktáromban rendelhető ó-német stílusú képek, elvállaltatnak. Hogy feladatomnak megfelelhessenek és butoraktáromnak jó hírnevét emeljem: saját üzletemben kárpitos műhelyt tartok, oly kárpitos sze-

Egész temetések elintézését a legolcsóbb árak mellett teljesítem.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve,

tisztelettel:

GÁBRE JÁNOS,

asztalos és butorraktártulajdonos.

FÖTÉR TK. TÜZESKARÁCSON féle házban.